

Csusza

VISSZHANG - LVII. évfolyam, 13. szám, 2013. március 29.

Eszembe jutott, „-szenczi” glosszája (*Realizmus, szocialista, ÉS*, 2013/10., márc. 8.) kapcsán az, hogy nagyszerű embereknek néha egészen kisszerű örököseik vannak. A Bartók „kőbűki”, például, előszeretettel azon szellemi irányzat folytatóinak engedi interpretálni a zseniális zeneszerzőt, amelyik elől, annak idején, a Mester elmenekült. Minden magyarok (nem irónia!) Öcsi bácsijának élete párja és özvegye pedig olyasmit tesz, amit a Nagy Játékos egész életműve tagad. Igen, neki van érvényes, futballon kívüli életműve is. Nevezetesen: Puskás nem megosztó, hanem nagyon is (nemzet)egyesítő személyiség volt! És nem elsősorban azzal, amit az egész világ tud, hogy néhány egyszerű zseniből „megcsinálta az aranycsapatot”. Hanem azzal, hogy miközben „emberszámba vette”, emberi viselkedésre készítette a hatalomittas ávós tábornokot, saját (óriási, fejedelmi) udvartartása szinte kizárólag szegény, hendikepes emberekből állt. Puskás Panchót sohasem érdekelte azon (nem kevés) magyarok pártállása vagy vallása, akiknek pénzt adott. A Svábnak (ez volt a valódi beceneve!) elég volt, hogy az illető „magyar” legyen.